

A Daniel:

v Tehlikeli zamanlarda dua etmek

— Tanrı'ya olan güveni sayesinde Daniel, zeka, rüyaları yorumlama yeteneği ve bilgelik kazandı (Dan. 1:8, 17, 20). Kendi hayatı ve arkadaşlarının hayatları tehlikeye girdiğinde, dua ederek Tanrı'ya yöneldi (Dan. 2:17-23).

— Dua dolu bir yaşamın ardından, Daniel hangi özellikleri kazanmıştı (Dan. 6:3-5)?

— Gökler, Daniel'in duasına kulak verdi (Dan. 9:20-23; 10:12). Düşmanları, ancak bu bağı kopararak ona zarar verebilirdi (Dan. 6:5-7).

— Bu yeni ölüm tehdidiyle karşı karşıya kalan Daniel, dua alışkanlıklarını sürdürdü (Dan. 6:10):

- (1) Tutarlıydı, günde üç kez dua ediyordu
- (2) Öngörülebilirdi, penceresi Kudüs'e açılıyordu
- (3) Belirli alışkanlıkları vardı; diz çökerek dua ediyordu.
- (4) Şükran ve yakarışa odaklanıyordu

v Doğru duruşla dua edin

— Dua ettiğimizde, sanki bir arkadaşımızla konuşuyormuş gibi Tanrı'yla konuşuruz. Ancak Tanrı bizim gibi değildir. O, Evrenin Kralıdır.

— Bu nedenle Daniel'in geleneği, O'nu Egemen olarak kabul ederek, O'nun huzurunda diz çöküp dua etmektir.

— Her koşulda ve her zaman Tanrı'ya dua edebileceğimiz için, bunu her zaman bu şekilde yapmak mümkün veya gerekli değildir.

— Gözlerimizi kapatmak, duaya daha fazla konsantre olmamızı sağlar, ancak bazı durumlarda bu mümkün değildir (yürürken, araba sürerken vb.)

— Önemli olan, dualarımızı Tanrı'nın hak ettiği saygıyla yapmamızdır.

— İncil'de, özel durumlarına göre farklı şekillerde dua eden insanların örneklerini buluruz.

- (1) Yehoşafat halkın önünde ayakta dua etti (2. Tarihler 20:5)
- (2) Davut şükretmek için Tanrı'nın huzurunda oturdu (2. Samuel 7:18)
- (3) Süleyman diz çöküp ellerini kaldırarak dua etti (1. Krallar 8:54)
- (4) Halk dua etmek için yere eğildi (Nehemya 8:6)
- (5) Davut yatağında yüzüstü yatarak dua etti (1 Krallar 1:47)
- (6) Nehemya kralın önünde ayakta durup sessizce dua etti (Nehemya 2:1-4)

— Duruşumuz ne olursa olsun, Kutsal Kitap bize durmaksızın (1. Selanıkliler 5:17), sebatla (Koloseliler 4:2) ve sürekli (Romalılar 12:12) dua etmemizi öğütler.

B Henok:

v Dua dolu bir yaşam

— Henok, tufandan önceki insanların kötülüğünün arttığı zor zamanlarda yaşadı. Oğlunun doğumu ile Tanrı hakkındaki bilgisi genişledi ve O'nunla olan ilişkisi yoğunlaştı (Yaratılış 5:21-24).

— Dua, bu ilişkide önemli bir faktördü. İşleri ne kadar yoğun ve acil hale gelirse, duaları da o kadar sürekli ve hararetle oluyordu. Bazen, Tanrı ile daha fazla iletişim kurmak için تنها yerlere çekilirdi. Ancak, Tanrı hakkındaki bilgisini insanlarla paylaşmak için her zaman halkın yanına geri dönerdi.

— Tanrı bizi hem günlük hayatın koşuşturmacası içinde hem de inzivanın sessizliğinde duyar. Yeryüzünde O'nun bizi göremeyeceği ve duyamayacağı hiçbir yer yoktur. Duamızı kelimelerle ifade edebiliriz (bu, konsantre olmamıza yardımcı olur) ya da sessizlik içinde edebiliriz (bu, düşüncelerimizi ifade etmemize yardımcı olur). Önemli olan, dua yoluyla Tanrı ile iletişim kurmayı asla bırakmamaktır.

C Musa:v Tanrı ile Konuşmak— Sina Dağı'ndan gelen Tanrı'nın sesini duyduklarında, İsrail halkı O'nun sesinden dolayı öleceklerinden korktukları için bir daha kendileriyle doğrudan konuşmamasını istediler (Çık. 20:18-19).— Yüz yüze Tanrı ile konuşan Musa için durum böyle değildi (Yasa'nın Tekrarı 34:10). 40 yıl boyunca (yanan çalıdan ölümüne kadar), Musa ve Tanrı düzenli olarak kişisel diyaloglar kurdular (Çık. 33:9-11).— Kutsal Kitap, Tanrı'nın Musa'ya tapınağın inşası konusunda belirli talimatlar verdiği ve ona çeşitli yasaları ilettiği birkaç kırk günlük dönemi kaydeder. Bu diyaloglar sırasında Musa, halk için de aracılık etti.— Bizim Tanrı ile yüz yüze konuşma ayrıcalığımız yoktur, ancak dua, O'nunla doğrudan iletişim kurmamızı sağlayarak bu boşluğu doldurur.v Şefaht duası— Şefaht duası, başkalarının adına dua etmemizdir (Yakup 5:16; Matta 5:44; 1. Timoteos 2:1-4).— Musa, çeşitli vesilelerle ve farklı nedenlerle başkaları adına Tanrı'ya aracılık etti:

(1) Aileleri için

(a) Harun'un günahı yüzünden (Tesniye 9:20)

(b) Miryam'ın söylenmeleri yüzünden (Sayılar 12:10-13)

(2) Halk için

(a) Susadıklarında (Çıkış 15:24-25)

(b) Aç olduklarında (Sayılar 11:11-13)

(c) Günah işlediklerinde (Çıkış 32:30-32)— Musa'yı başkaları için dua etmeye ne motive etti? Bizi de motive etmesi gereken şey: dua ettiğimiz kişilere duyduğumuz sevgi.